

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 12647

гр. София, 10.04.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
закрито заседание на 10.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

като разгледа дело номер **251** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК, вр. чл. 144 АПК.

Постъпила е молба вх. № 7848/31.03.2025 г. от Й. Р. И., с която се иска изменение на решението в частта за разноските.

В молбата се поддържа, че заявлението е подадено на 03.11.2023 г., при което в 14- дневния срок не е издаден акт, което означавало формиране на мълчалив отказ. Впоследствие на 06.12.2023 г. е издаден административен акт, при което счита, че органът е дал повод за образуване на първоначалното дело по адм. д. № 12263/2023 г. по описа на АССГ.

Кметът на район „С.“ към Столична община е подал отговор на молбата, с която изразява становище за нейната неоснователност.

Съдът намира следното:

Съгласно чл. 248, ал. 1 ГПК, вр. чл. 144 АПК в срока за обжалване, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските.

Молбата е депозирана в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК. Искането е направено от надлежна страна – жалбоподател.

Разгледана по същество, молбата е неоснователна.

Административното производство е започнало с подаване на заявление рег. № РСЛ23-ГР94-4103-(2)/03.11.2023 г. на Й. Р. И.. В 14- дневния срок не е последвало издаване на поискания акт, при което на 18.11.2023 г. е формиран мълчалив отказ.

Впоследствие е издадена Заповед № РСЛ23-РД09-554 от 06.12.2023 г. на кмета на район „С.“ към Столична община, с която е налице произнасяне по заявлението.

На 15.12.2023 г. е подадена жалба от Й. Р. И. срещу мълчалив отказ по подаденото от нея заявление. В случая органът не се произнесъл своевременно, но мълчаливият отказ е бил последван от изричен такъв, което е допустимо, тъй като не се преклудира възможността органът да се произнесе по искането, с което е сезиран. Издаденият със закъснение акт е действителен и подлежи на обжалване на общо основание, а ако е била подадена жалба срещу мълчаливия отказ, тя трябва да се приеме като жалба срещу изричния отказ. В този смисъл т. 8 от Постановление

№ 4/22.09.1976 г. по гр.д. № 3/1976 г., Пленум на Върховния съд. Иначе казано – изричният отказ неутрализира мълчаливия отказ, т. е. приема се, че няма два акта, а само един, който е изричният акт. По тези съображения жалба срещу мълчалив отказ е недопустима, ако е налице изричен отказ, защото в този случай се счита, че такъв липсва с оглед закъснялото изрично волеизявление. В тази връзка жалбата се счита за подадена срещу изричния отказ.

Допълнително следва да се посочи, че в случая жалбата (15.12.2023 г.) е подадена след постановяване на изричния отказ (06.12.2023 г.). Нещо повече, жалбоподателят изрично е поддържал доводи за незаконосъобразност Заповед № РСЛ23-РД09-554 от 06.12.2023 г. на кмета на район „С.“ към Столична община, за което е подадена молба от 17.01.2024 г. и писмени бележки от 15.03.2024 г. Основните доводи на жалбоподателя се базират на погрешното разбиране за невъзможност за издаване на изричен отказ след формиран мълчалив отказ. По отношение на доводите срещу мълчаливия отказ, то жалбата в тази част е била недопустима, в който смисъл са разясненията, дадени в решение № 14007/27.12.2024 г. по адм. д. № 5864/2024 г. на ВАС. Тук следва да се отбележи, че не се касае за два акта, а за един акт, доколкото впоследствие е издаден изричен такъв. Иначе казано – жалбоподателя в една част е поддържал недопустима жалба, а в друга част е изразявал неоснователни оплаквания срещу издадената заповед.

Горното означава, че жалбоподателят е дал повод за завеждане на делото. С оглед неоснователността на жалбата му и на основание чл. 143, ал. 3 АПК са му възложени в тежест разносните, направени от ответника, които са в общ размер на 270 лева, в който смисъл е решението по делото. По тези съображения е неоснователна молбата по чл. 248 ГПК и като такава следва да се отхвърли.

Така мотивиран, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ молба вх. № 7848/31.03.2025 г. на Й. Р. И., с която се иска изменение на решението в частта за разносните.

Определението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: